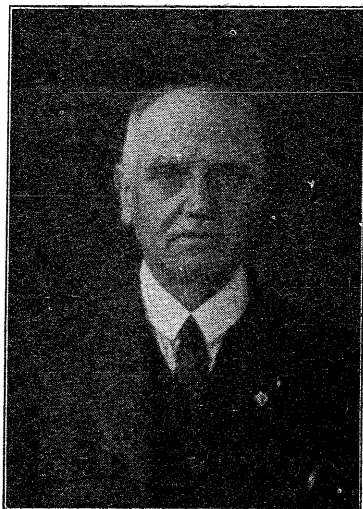


*bekken*. Tot 1902 bleef hij assistent en ging daarna als scheepsarts wat van de wereld zien. In 1903 vestigde hij zich te Ruinen, doch in 1905 vertrok hij naar Hellevoetsluis, alwaar hij tot 1926 bleef, daarna vertrok hij naar den Haag. WESSELINK was Rijksgedelegeerde bij de examens voor Ziekenverpleging. Voor het Groene en Roode Kruis heeft hij zich verdienstelijk gemaakt. Hij was gedelegeerde van het Roode Kruis in de Stelling van de Monden van de Maas en het Haringvliet en zag zijn werk beloond met het Kruis van Verdienste. In de gezondheidscommissie met zetel den Briel had onze collega jaren lang zitting.

In ons *Tijdschrift* van 1913 beschreef WESSELINK een geval van sporotrichosis.

Pas een paar weken geleden legde hij de praktijk neer, genoodzaakt door een hartziekte. Wij nemen van harte deel in het groote verlies, dat zijn vrouw en kinderen lijden!

P. A. DE WILDE.



J. H. WESSELINK.

GOUDEN ARTSJUBILEUM Dr. A. C. M. VAN MOORSEL. — Het is mij een groote vreugde, in de gelegenheid te zijn in ons *Tijdschrift* het gouden jubileum te kunnen herdenken van ADOLPHUS CAROLUS MARIA VAN MOORSEL, die op 25 Juni 1887 te Amsterdam tot arts bevorderd werd. Bijna 40 jaren geleden leerde ik hem in de kliniek van professor NARATH kennen en als mensch hoogelijk waardeeren.

VAN MOORSEL werd geboren te Eindhoven op 25 Juli 1861, volgde de H.B.S. te Rolduc en werd in 1879, dus op 18-jarigen leeftijd, militair-medisch student — zoogenaamd pil — te Amsterdam. Van Juli 1887 tot 1 Januari volgde hij den cursus voor officier van gezondheid te Amsterdam en werd daarna benoemd tot officier van gezondheid bij het 2e regiment huzaren te Venlo, waar hij bleef tot 1 November 1897. Zijn overplaatsing naar Utrecht ging gepaard met de opdracht, om zich in het bijzonder op chirurgie toe te leggen, waar ruimschoots de gelegenheid toe was. Op 1 Januari 1900 volgde zijn benoeming tot eersten geneesheer en chirurg van het Groot Ziekengasthuis te 's-Hertogenbosch. Hier bleef VAN MOORSEL in functie tot 1 April 1928, toen hij op verzoek gepensionneerd werd en ook de praktijk neerlegde. Hij kon dit met een gerust hart doen, want hij had een druk, werkzaam leven achter den rug. In de residentiestad ging hij van zijn rust genieten. Tijdens zijn verblijf in Venlo bewerkte VAN MOORSEL een proefschrift, getiteld: *Casuïstische Beiträge zur Parametritis purulenta*, waarop hij in December 1894 te Jena den doctorstitel verwierf.

In 1921 verliet hij den militairen dienst op verzoek en werd gepensionneerd als dirigerend officier van gezondheid, 2e klasse. Op 1 Augustus 1927 werd hem de titulaire rang van kolonel verleend. Ieder, die VAN MOORSEL kent, weet, welk een aangenaam, hoffelijk man hij is en begrijpt dan ook terstond, dat hij zich ook op maatschappelijk gebied heeft bewogen en zich daar zeer verdienstelijk heeft gemaakt. Het Groene Kruis, het Roode Kruis, het Oranje Kruis, alle hadden zijn volle belangstelling, hij had zitting in de besturen, vaak als voorzitter. De Provinciale Noord-Brabantsche Vereeniging tot bestrijding der Tuberculose benoemde hem tot eereid. Bij den bouw van nieuwe ziekenhuizen te Den Bosch en Eindhoven, beide met meer dan 200 bedden, was hij geneeskundig adviseur. In de Gezondheidscommissie in den Bosch was hij van 1902 tot 1916 de voorzitter. Van 1915 tot 1918 was VAN MOORSEL voorzitter van den Geneeskundigen Kring.

In het *Militair Geneeskundig Archief* en het *Militair Geneeskundig Tijdschrift* kwamen herhaaldelijk opstellen van zijn hand voor. In ons *Tijdschrift* vind ik in 1902 beschreven: Chirurgie der galwegen, in 1909: Een geval van aangeboren ankylose der kaakgewrichten, in 1910: Operatieve behandeling der congenitale kaakankylose.

Behalve de boven reeds genoemde onderscheidingen ontving VAN MOORTS in 1917 het Kruis van Verdienste van het Ned. Roode Kruis, bovendien is hij gerechtigd tot het dragen van het Mobilisatiekruis en het eereteken voor langdurigen dienst als Nederlandsch Officier (XXXV). De regeering beloonde zijn diensten door de benoeming op 2 Januari 1925 tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

25 Juni zal dus voor onzen vriend VAN MOORSEL stellig een dag van vreugde zijn en van dankbaarheid, herdenkende, dat hij door zijn goede gezondheid, zijn groote werkkraft en zijn opgewekt humeur zooveel in zijn leven heeft kunnen bijdragen ten bate der menschheid en der maatschappij.

Hij zal dan ook zeker onzen hartelijken gelukwensch wel willen aanvaarden!



A. C. M. VAN MOORSEL.

GOUDEN ARTSJUBILEUM DR. A. VAN DER SCHEER. — Op 10 Juni was het een halve eeuw geleden, dat collega VAN DER SCHEER te Groningen tot arts werd bevorderd. Hij wilde dezen dag ongemerkt laten voorbijgaan, reden voor mij om pas thans van dit feit melding te maken. ALLARD VAN DER SCHEER werd geboren te Assen op 9 April 1864 als zoon van dr. JACOBUS VAN DER SCHEER en CATHARINA PLOOS VAN AMSTEL. Na de Rijks H.B.S. te hebben afgehoopen nam hij 3 jaar extra-lessen in Latijn en Grieksch en kwam in September 1881 als student te Groningen. Gedurende 5 jaren, van 1882 tot 1887, was hij assistent bij de Botanie en voltooide ondertussen zijn geheele geneeskundige studie. Na het artsexamen werd hij aangesteld als officier van gezondheid bij het N.I. leger en deed dienst tot 1895. Hij werd in 1891 benoemd tot leeraar in de inwendige ziekten aan de School tot opleiding van Inlandsche artsen en was tegelijk gedetacheerd bij het Pathologisch-Anatomisch en Bacteriologisch laboratorium te Batavia voor malaria-onderzoek. In 1895 verliet hij den militairen dienst en oefende tot 1898 de practijk uit te Batavia. VAN DER SCHEER keerde daarop naar Holland terug en ging maag- en ingewandsziekten bestudeeren te Bonn bij prof. A. SCHMIDT en te Berlijn bij prof. BOAS. Daarop vestigde hij zich in 1899 te 's-Gravenhage als specialist voor tropische ziekten en maag-ingewandsziekten. Met welk een succes hij deze practijk heeft uitgeoefend is ieder geneesheer bekend, evenals het feit, dat duizenden gerepatrieerden en zij die naar Indië gingen, van zijn doorwrochte en groote kennis profiteerden. Er was een tijd, dat tropische ziekten met den naam VAN DER SCHEER unaniem was. Al mogen daarna anderen ditzelfde specialisme hebben gekozen, toch blijft VAN DER SCHEER nog steeds aan de spits staan. Hij nam in 1907 het initiatief tot de oprichting der Vereeniging voor tropische Geneeskunde te 's-Gravenhege, en bracht deze tot grooten bloei, wat door zijn medeleden zoo gewaardeerd werd, dat men hem tot eere lid benoemde. Van de Vereeniging tot bevordering van geneeskundige wetenschappen in Ned. Indië werd hij tot corresponderend lid benoemd. De wetenschap-